

Kelta álom: írországi utazás

Ahogy iskolánkban, a Nagy Sándor József Gimnáziumban már hagyomány, idén tavasszal is útnak indultunk, ezúttal Írország tájait, nevezeteseit felfedezni. A mendemondák igaznak bizonyultak, hiszen tényleg minden zöld volt, mindenhol bárányok legelésztek, és „természetesen” az eső is vízszintesen esett.

Wicklow megyei barangolásaink során a kőkortól egészen a jelen korig terjedő történelmi sétát tettünk. Jártunk a Boyne völgyében, Newgrange-ben, az ősi sírkamrában, ahová az év 365 napjából egyetlen egy napon süt be a nap. Számptalan tipikus kelta keresztet is közelről szemügyre vehettünk. A szállásra vezető utunkat megszakítva Írország egyik jellegzetes építményét, a dolmen-t megvizsgáltuk, és majdnem ledöntöttük, ez utóbbi szándékunkat a felnőttek persze megakadályozták.

Nagyvárosi látogatásaink alkalmával részévé váltunk az ottani forgatagnak. Dublinban – hol máshol?! – végig követhettük, hogyan lesz árpából, komlóból, malátából és vízből az írek egyik nevezetes itala, a Guinness.

Az ír nemzeti lovas központba is eljutottunk, ahol Overdose elődeit és jövőbeli vetélytársait csodálhattuk meg. Az istálló melletti japánkert is maradandó élményt nyújtott, végigsétálhattunk az Élet útján.

Természeti ritkaságokat is felkerestünk, így Írország legnagyobb vízesését, a Powerscourt 400 láb magas zuhatagát. Megmásztuk a szállásunk szomszédságában lévő Djuce és Kippure csúcsokat is. Gyönyörködhattunk a Wicklow hegységben megbúvó Guinness tóban.

Számos szebbnél szebb kastélyt, illetve várat is meglátogattunk, ahol a hajdan ott élő családok izgalmas históriájába nyertünk

betekintést. Ám az írek természetével, vendégszeretettel nem csak történelmi keretek között szembesültünk. A szállásunkon lévő pubban részt vehettünk egy tipikus ír esten, ahol kóstoltunk nemzeti ételeket, hallgattunk autentikus zenét, de Michael Flatley-hez hasonló művészekhez nem volt szerencsénk.

A hazavezető úton Leoven városában, Belgium egyik köz-

pontjában nemzetközi fesztiválba csöppentünk, ahol zászoló-bálók adtak műsort. Itt még utolsó alkalommal feltölthettük csokoládékészleteinket.

Mint minden út, ez is mindenben maradandó élményt hagyott, sokan szeretnének visszatérni, volt, aki már álmódott is róla.

**Molnár Enikő
és Pleyer Tünde**

www.pasaretiyelviskola.com

Akkreditált nyelviskola

AL: 1565

ÁFSZ: 01-0368-05

Budapest II.

Csévi u. 7.

(a Pasaréti térenél)

Tel.:

275-1148

275-1149

NYÁRI INTENZÍV

20-40-60-80

órás

1-2-3-4

hetes

Beszédcentrikus,

kiscsoportos

nyelvtanfolyamok

minden szinten, reggel, délben és délután

**ANGOL, NÉMET, SPANYOL, OLASZ,
FRANCIA, MAGYAR**

TANFOLYAMKEZDÉSEK:

június 22., június 29., július 06., augusztus 24.

Beiratkozás és szintfelmérés
hétköznapokon 8.30–19.00 óra között

Rúzs Tánciskola

Éppen a művelődési központ egyik munkatársával beszélgettem, mikor megjelent négy, 12 év körüli cserfes kislány, akik mindenféle

verseny számomra e tapasztalatok után másodlagosnak tűnt.

A versenyen nagyszerű kis koreográfiákat kreáltak ezek a 8-14

megilletődöttség nélkül engedélyt kértek arra, hogy használhassák az éppen használaton kívüli szabadtéri színpadot. Horváth Dóritól, Hupczej Petrától, Kárpáti Fannitól és Úti Biankától megtudtam, hogy ők a Rúzs Tánciskolából jöttek, s a saját koreográfiájú, csoportos táncukat szeretnék elpróbálni. Elképedtem! Önállóan „intézkednek”, saját koreográfiát próbálnak mindenfajta irányítás nélkül! Ez az igazi nevelői siker! A május 9-i

év közötti gyerkőcök és kamaszdó leánykák. A jónevű szakemberekből álló zsűrinek tényleg nehéz dolga volt, mert nemcsak a fentiekben említett négy kislány produkcióját, hanem a többiekét is tátott szájjal élvezhették végig. Nem véletlenül jegyezte meg kacagva a verseny végén a tánciskola vezetője, Mihalik Boglárka: „Akkor én a jövő tétőlől akár nyugdíjba is mehetek!”

hírmondó